

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1095/2023
Рев2 1127/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бора Николић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова Београд, Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужене изјављеним против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3327/22 од 26.10.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3197/21 од 05.04.2022. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3327/22 од 26.10.2022. године и против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3197/21 од 05.04.2022. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3327/22 од 26.10.2022. године и против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3197/21 од 05.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 495/22 (17) од 30.05.2022. године, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу за период од 01.10.2014. године до 31.10.2017. године на име накнаде штете због теренског додатка исплати појединачно опредељене износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, ближе наведено у том ставу изреке. Ставом 2. изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 148.982,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 3327/22 од 26.10.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Краљеву П1 495/22 (17) од 30.05.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 1587/17 од 27.07.2021. године, ставом 1. изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу за период од 01.10.2014. године до 31.10.2017. године на име накнаде штете због неисплаћеног додатка на плату за приправност (под а) и на име теренског додатка (под б) исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом 2. изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка плати износ од 138.482,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 3197/21 од 05.04.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Краљеву П1 1587/17 од 27.07.2021. године у ставу 1. изреке под а). Ставом другим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Краљеву П1 1587/17 од 27.07.2021. године у ставу 1. изреке под б) и у ставу другом изреке и предмет у укинутим деловима враћен истом суду на поновно суђење.

Против правноснажних пресуда донетих у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизије, тако што пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3327/22 од 26.10.2022. године побија због погрешне примене материјалног права, а пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3197/21 од 05.04.2022. године, у потврђујућем делу, побија због битне повреде одредба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да суд о обе ревизије одлучи као изузетно дозвољеним на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебним ревизијама тужене, у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћеног додатка на плату по основу приправности и на име теренског додатка, са припадајућом затезном каматом, а одлуке нижестепених судова донете су применом одговарајућих одредби материјалног права и не одступају од постојеће судске праксе о обавези послодавца да непосредно примењује Посебан колективни уговор важећи у утуженом периоду и Уредбу о накнади трошкова и отпремнина државних службеника и намештеника („Сл. гласник РС“, бр. 86/07... 84/15). Битна повреда одредаба парничног поступка не представља разлог за изјављивање посебне ревизије на основу

3

одредбе члана 404. став 1. ЗПП. Ревизијом тужене не указује се на другачије одлуке донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизија тужене, применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да нису дозвољене.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима дозвољеност ревизије цени се применом одредбе члана 403. став 3. истог закона, којим је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 17.11.2017. године, а вредност предмета спора је 124.130,93 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизије тужене нису дозвољене на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић